

DECIZIA nr 1.303/2016
privind soluționarea contestației formulate de
domnul .X.
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. .x./19.05.2016

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov - Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Serviciul Fiscal Municipal .X. prin adresa nr. .x./12.05.2016, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. .x./19.05.2016, cu privire la contestația formulată de către domnul .X., CNP ..., cu domiciliul în .X.

Obiectul contestației, înregistrată la Serviciul Fiscal Municipal .X. sub nr. .x./10.05.2016, îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./06.04.2016 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita – Serviciul Fiscal Municipal .X., comunicată prin poștă cu confirmare de primire în data de 15.04.2016, prin care s-au stabilit accesorii aferente contribuției de asigurări sociale de stat datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, activități agricole și asocieri fără personalitate juridică în sumă de .x. lei.

Constatând ca, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov este învestită să soluționeze contestația formulată de domnul .X.

I. Prin contestația formulată domnul .X. susține că documentul nr. .x./09.09.2010 prin care s-a individualizat obligația fiscală de bază și pentru care au fost calculate accesorii, nu i-a fost comunicat, motiv pentru care duce la nulitatea deciziei contestate. Singura decizie de impunere comunicată este cu nr. .x./04.01.2013, care calculează CAS pe anul 2012, care ulterior în urma contestației făcută, prin decizia nr. .x./11.08.2014 a fost desființată și emisă un nou decizii cu nr. .x./11.09.2014 privind obligații de plată CAS pe anul 2012 cu o datorie 0 (zero).

Mai mult, decizia nr. .x./11.08.2014 impune efectuarea unei inspecții fiscale, fapt care contribuabilul a și solicitat de la organul fiscal, dar a primit un răspuns negativ, motivul fiind că nu au fost identificate riscuri fiscale și nu poate da curs unei inspecții fiscale pe anii 2011 – 2012.

Cu privire la declarația de asigurare nr. .x1./09.09.2010 emisă de către Casa de Pensii a Județului Harghita, contestatarul susține că nu se poate considera ca și un titlu de creanță și nu poate lua locul unui contract al cărui model este prevăzut de Ordinul nr. 5/2011, având în vedere că este o declarație de asigurare. Potrivit acestei declarații, suma asigurată era aleasă de asigurat, contribuabilul optând la o sumă lunară de .x. lei, față de care organul fiscal obligă plata unei sume de 4 ori mai mare decât venitul. Prin urmare, nicio persoană nu poate fi obligată la plata CAS-ului sau a pensiilor, fără a avea în prealabil un contract de asigurat semnat de ambele părți.

Astfel, cei care nu au încheiat contracte de asigurări cu casele de asigurări nu datorează aceste contribuții, art. 211 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 stabilește clar condițiile dobândirii calității de asigurat.

Contestatarul menționează că seria și numărul actului de identitate sunt înscrise greșit în declarația de asigurare, corect este HR ... în loc de HR ...

Domnul .X. consideră că organul fiscal a încălcat dispozițiile prevăzute de art. 5 și art. 6 din O.G. nr. 92/2003, republicată, în sensul că pe de o parte trebuia să verifice veniturile dacă se impune să plătească contribuții sociale mai mari decât venitul net, iar pe de altă parte nu și-a îndeplinit obligația de a aplica unitar prevederile legislației fiscale și nu a stabilit în baza cărei proceduri fiscale sau executorii ar avea de plătit sumele respective, nu există o decizie de impunere și dacă nu există debit principal nu poate exista un debit accesoriu.

Cu privire la Decizia de anulare a suspendării declarației individuale de asigurare nr. .x./11.12.2012, aceasta este un act de înștiințare, emisă nelegal de către C.J.P. Harghita, deoarece nu conține posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația, precum și mențiuni privind audierea contribuabilului, contrar prevederilor art. 43 din Codul de procedură fiscală. Pe de altă parte, începând cu data de 1 iulie 2012, calitatea de a emite act administrativ fiscal revine organului fiscal și nu casei de pensii, în acest sens a fost emisă Decizia de impunere nr. .x./11.09.2014 cu o datorie zero pe anul 2012. Contribuabilul consideră că emiterea deciziei nr. .x./11.09.2014 privind obligații de plată cu titlu de CAS cu o datorie zero confirmă nelegalitatea emiterii deciziei de anulare a suspendării declarației individuale de asigurare nr. .x./11.12.2012.

Totodată, conform Titlului executoriu nr. .x. și Somației nr. .x. din dosarul de executare nr. .x./D/2012 emise de Casa de pensii, pentru perioada 01.04.2010 – 31.10.2011 este stabilit un debit de .x. lei și accesorii .x. lei, iar potrivit Deciziei nr. .x./11.12.2012 este calculată o altă sumă, ignorând dosarul de executare mai sus menționat.

Contribuabilul menționează că prin debitul stabilit prin această decizie a fost calculată o creanță în sumă de .x. lei pe lună, această contribuție fiind o sumă mai mare decât venitul net pe anul 2012 care este în sumă de .x. lei, adică .x. lei lunar. Astfel, conform codului fiscal calculul contribuției de asigurări sociale se face după venitul net, iar „conform cu legea Pensiei nr. 263/2010, calculul contribuției de asigurări sociale se face după venitul brut”.

Domnul .X. consideră că existența a două legi care calculează diferit contribuții de asigurări sociale este nelegală, neconstituțională și încalcă în mod flagrant drepturile omului consacrate atât în practica UE cât și în tratatele UE, care se aplică în mod prioritar față de legile interne.

În concluzie, contestatarul nu este de acord să plătească o sumă mai mare cu titlu de CAS decât venitul obținut în anul 2012, solicitând comunicarea actelor care au stat la baza emiterii accesoriilor.

În drept, contestatarul invocă prevederile art. 5, art. 43, art. 44, art. 45, art. 122 și art. 141 din Codul de procedură fiscală, art. 296²² din Codul fiscal, art. 23 din Legea nr. 19/2000, art. 6, art. 11, art. 27, art. 31 art. 36 și art. 183 din Legea pensiei nr. 263/2010, art. 211 din Legea nr. 95/2006, cât și prevederile O.U.G. nr. 125/2011 și a Constituției României.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./06.04.2016 organele de impunere din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Harghita – Serviciul Fiscal Municipal .X. (SFM .X.) au stabilit în sarcina contribuabilului accesorii în sumă totală de .x. lei, aferente contribuției de asigurări sociale de stat datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, activități agricole și

asocieri fără personalitate juridică, în temeiul art. 88, lit. c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Din anexa la decizia nr. .x./06.04.2016, rezultă că suma de .x. lei reprezintă dobânzi aferente contribuției de asigurări sociale de stat datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, activități agricole și asocieri fără personalitate juridică, calculate pentru neplata debitelor în sumă totală .x. lei pentru perioada 01.01.2016-06.04.2016.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contribuabilului și actele normative în vigoare în perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă domnul .X. datorează accesorii în sumă de .x. lei, în condițiile în care acestea sunt aferente debitelor reprezentând CAS datorate pentru perioada anterioară datei de 30.06.2012, pentru care competența de administrare revine caselor de asigurări sociale, potrivit legislației specifice aplicabile fiecărei perioade.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./06.04.2016, SFM .X. a calculat pentru perioada 01.01.2016-06.04.2016, dobânzi în sumă de .x. lei, aferente CAS, obligația de plată principală fiind individualizată prin Declarația de Asigurare conform Legii nr. 19/2000 depusă de către domnul .X. la Casa de Pensii a județului Harghita, înregistrată sub nr. .x1./09.09.2010.

Prin contestația formulată contribuabilul precizează că documentul care a generalizat accesoriile nu i-a fost comunicat și nu poate genera accesorii, susținând că pe anii 2011 și 2012 nu datorează contribuție la CAS având în vedere că venitul realizat este sub nivelul minim prevăzut de lege.

În drept, potrivit prevederilor art. 152 și art. 154 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Art. 152 - (2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță fiscală sau al unui titlu executoriu, după caz.”

„Art. 154 - (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.”

Având în vedere dispozițiile mai sus invocate, organul fiscal emite titluri de creanță în baza cărora realizează colectarea creanțelor fiscale.

Astfel, potrivit art. 173 și art. 174 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Art. 173. – (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

Art. 174. – (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. [...]

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

În speță sunt aplicabile și dispozițiile pct. V din OUG nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003:

„Art. V. - (1) Începând cu data de 1 iulie 2012, competența de administrare a contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX² al Codului fiscal revine Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Competența de administrare a contribuțiilor sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la alin. (1) pentru veniturile aferente perioadelor fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2012, precum și perioadei 1 ianuarie-30 iunie 2012 cu titlu de contribuții sociale aferente anului 2012 și, totodată, pentru soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative prin care s-a făcut stabilirea revine caselor de asigurări sociale, potrivit legislației specifice aplicabile fiecărei perioade. [...]

(4) Începând cu data de 1 iulie 2012, casele de asigurări sociale predau organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea colectării, creanțele reprezentând contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX² al Codului fiscal, stabilite și neachitate până la data de 30 iunie 2012. Predarea-preluarea se face până la data de 30 septembrie 2012, pe titluri de creanță și pe scadențe, pe baza protocolului de predare-primire și a următoarelor documente:

a) înscrisuri în care sunt individualizate creanțele datorate și neachitate până la data predării-preluării și care reprezintă titluri executorii;

b) situația soldurilor contribuțiilor stabilite până de data de 30 iunie 2012 și neîncasate până la aceeași dată;

c) o copie a titlurilor în care sunt individualizate plățile anticipate stabilite pentru anul 2012;

d) orice alte informații disponibile, necesare urmăririi și verificării sumelor datorate.

5) Procedura de predare-primire a documentelor și informațiilor prevăzute la alin. (4) va fi aprobată prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului sănătății, în termen de 30 zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Potrivit Protocolului - cadru de predare – primire a documentelor și informațiilor privind contribuțiile sociale obligatorii datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din Titlul IX² al Codului fiscal, aprobat prin Ordinul comun al Ministerului Finanțelor Publice, al Ministerului Sănătății și al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale nr. 806/608/934/2012:

„9. Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin organele competente ale acesteia și Casa Națională de Pensii Publice, prin organele competente ale acesteia care efectuează predarea răspund de valabilitatea, realitatea, actualitatea datelor și documentelor și informațiilor care fac obiectul predării.”

De asemenea, cu privire la obligația plății unei contribuții bănești lunare pentru asigurările sociale, potrivit dispozițiilor art. 5, art. 6¹, art. 23, art. 29 și art. 31 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 5. - (1) În sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:

[...]

IV. persoanele care se află în una dintre situațiile următoare: [...]

c) membri ai asociației familiale;”

„Art. 6¹ - (1) **Persoanele prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. IV și V care au cel puțin vârsta de 18 ani sunt obligate să se asigure pe baza declarației de asigurare. Declarația de asigurare se depune în termen de 30 de zile de la data încadrării în situația respectivă la casa teritorială de pensii din raza de domiciliu sau de reședință. Venitul lunar asigurat este cel stabilit prin declarația de asigurare.**

[...]

(6) **Declarația și contractul de asigurare socială constituie titluri de creanță și devin titluri executorii la data la care creanța bugetară este scadentă conform legii.**

„Art. 23. - (1) Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie:

[...]

b) venitul lunar asigurat, înscris în declarația sau în contractul de asigurare socială, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. IV și V și alin. (2);”

„Art. 29. - Termenele de plată a contribuției de asigurări sociale sunt:

[...]

c) până la sfârșitul lunii pentru luna în curs, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. IV și V și alin. (2).”

„Art. 31. - (1) **Neplata contribuției de asigurări sociale la termenele prevăzute la art. 29 generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate inclusiv.**”

Începând cu data de 01.01.2011 au intrat în vigoare dispozițiile art. 6, art. 11, art. 13 și art. 40 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, potrivit căroră:

„Art. 6. - (1) În sistemul public de pensii **sunt asigurate obligatoriu**, prin efectul legii:

IV. persoanele care realizează, în mod exclusiv, un venit brut pe an calendaristic echivalent cu cel puțin de 4 ori câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și care se află în una dintre situațiile următoare:

[...]

b) **membri ai întreprinderii individuale și întreprinderii familiale;**”

„Art. 11. - (1) Persoanele prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. IV care au cel puțin vârsta de 18 ani sunt obligate să se asigure pe baza declarației individuale de asigurare.

(2) Declarația individuală de asigurare se depune în termen de 30 de zile de la data încadrării în situația prevăzută la alin. (1) la casa teritorială de pensii competentă, în funcție de domiciliul sau reședința persoanei.

(3) **Venitul lunar asigurat pentru persoanele menționate la alin. (1) este cel stabilit prin declarația individuală de asigurare și nu poate fi mai mic decât suma reprezentând 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și mai mare decât valoarea corespunzătoare a de 5 ori câștigul salarial mediu brut.**

(4) Se exceptează de la obligativitatea depunerii declarației de asigurare persoanele prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. IV, dacă beneficiază de una dintre categoriile de pensii prevăzute de prezenta lege sau dacă se regăsesc în situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I, II, III și V.”

„Art. 13. - (1) Venitul asigurat înscris în declarația individuală de asigurare sau în contractul de asigurare socială poate fi modificat prin depunerea unei comunicări de modificare a declarației individuale de asigurare ori, după caz, prin încheierea unui act adițional la contractul de asigurare socială.

(2) Declarația individuală de asigurare și contractul de asigurare socială constituie titluri de creanță și devin titluri executorii la data la care creanța bugetară este scadentă, conform legii.”

„Art. 40. - (1) În cazul asiguraților prevăzuți la art. 6 alin. (1) pct. IV și alin. (2), termenul de plată a contribuției de asigurări sociale este până la data de **25 a lunii următoare celei pentru care se datorează plata.**

(2) Pentru ceilalți asigurați ai sistemului public de pensii termenul de plată a contribuției de asigurări sociale este prevăzut în Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 40. a fost modificat prin punctul 15. din Ordonanță de urgență **nr. 117/2010** începând cu 30.12.2010.

Se reține că, potrivit O.U.G. nr. 125/2011, începând cu 1 iulie 2012, competența de administrare a contribuțiilor sociale obligatorii reglementate prin Codul fiscal și datorate de persoanele fizice revine A.N.A.F.

Competența de administrare a contribuțiilor sociale datorate de către aceste persoane, pentru veniturile aferente perioadelor fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2012, precum și perioadei 1 ianuarie - 30 iunie 2012 cu titlu de contribuții sociale aferente anului 2012 și, totodată, pentru **soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative prin care s-a făcut stabilirea, revine caselor de asigurări sociale, potrivit legislației specifice aplicabile fiecărei perioade.**

Începând cu data de 1 iulie 2012, casele de asigurări sociale au obligația de a preda organelor fiscale din subordinea A.N.A.F., în vederea colectării, creanțele reprezentând contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, stabilite și neachitate până la 30 iunie 2012, predarea-preluarea efectuându-se pe baza protocolului de predare-primire. De asemenea, începând cu aceeași dată, persoanele fizice care au calitatea de contribuabili la sistemul public de pensii și la cel de asigurări sociale de sănătate, conform art. 296²¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a plăti contribuțiile de asigurări sociale la organul fiscal competent, conform legii.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./06.04.2016, SFM .X. a calculat pentru perioada 01.01.2016-06.04.2016, dobânzi aferente CAS în sumă de .x. lei, obligațiile de plată principale fiind individualizate prin Declarația de asigurare nr. .x1./09.09.2010.

În dosarul contestației se află Declarația de asigurare nr. .x1./09.09.2010, emisă conform Legii nr. 19/2000, semnată de domnul .X., potrivit căreia venitul asigurat lunar este .x. lei, cota de CAS fiind 29% după care cuantumul contribuției lunare de asigurări sociale este .x. lei.

Din datele cuprinse în Fișa financiară editată de C.N.P.P., anexată la dosarul cauzei rezultă următoarele:

- în perioada iulie 2007 – decembrie 2007 contribuția lunară datorată de către domnul .X. a fost în sumă de .x. lei;
- în perioada 2008 - 2010 contribuția lunară datorată a fost în sumă de .x. lei;
- pentru anul 2011 contribuția lunară datorată a fost în sumă de .x. lei;
- în perioada ianuarie 2012 - iunie 2012 contribuția lunară datorată a fost în sumă de .x. lei.

- pentru perioada 07.2007 – 12.2010 contribuabilul și-a achitat obligațiile fiscale cu întârziere (fapt care a dus la calcularea de accesorii), iar începând din luna ianuarie 2011 până la data transmiterii informatic a soldului neachitat către ANAF (2012.06) acesta nu a plătit CAS.

Din adresa nr. .x./12.05.2015 emisă de SFM .X., rezultă că la data 10.07.2012 Casa Județeană de Pensii a predat la AFP .X. debitele restante ale domnului .X. în sumă de 0 lei, sumă transferată și în sistemul de informatic al MFP, dar având în vedere că contribuabilul în anul 2011 a realizat un venit brut mai mare decât plafonul prevăzut de Legea nr. 263/2010, s-a emis Decizia nr. .x./11.12.2012 prin care s-a anulat suspendarea declarației individuale de asigurare nr. .x. pentru anii 2011-2012. Prin urmare, s-a modificat situația transferată către AFP .X. prin majorarea sumelor restante de plată de la 0 lei la .x. lei debite, .x. lei dobânzi și .x. lei penalități. Această decizie a fost transmisă prin Act adițional la AFP .X. în data de 17.12.2012 și transferată în sistem informatic conform borderoului nr. .x.

Potrivit dispozițiilor O.U.G. nr. 125/2011 privind modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile Protocolului cadru aprobat prin Ordinul comun 806/608/934/2012, **Casa Națională de Pensii Publice**, prin organele competente ale acesteia care efectuează predarea, **răspunde de valabilitatea, realitatea, actualitatea datelor și documentelor și informațiilor care fac obiectul predării.**

De asemenea, în ceea ce privește contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX² al Codului fiscal, stabilite și neachitate până la data de 30 iunie 2012, **organelor fiscale din subordinea ANAF le revine numai rolul colectării și nu al individualizării acestora.**

Prin urmare, organele fiscale din cadrul ANAF, respectiv SFM .X., inclusiv organul de soluționare a contestației din cadrul DGRFP Brașov nu sunt competente să se pronunțe cu privire la corectitudinea informațiilor furnizate de Casa Națională de Pensii, referitoare la perioada anterioară datei de 30.06.2012.

Totodată, în soluționarea cauzei se rețin precizările organelor fiscale din referatul cu propuneri de soluționare înregistrat sub nr. .x./12.05.2016, potrivit cărora „toate contestațiile depuse până acum, atât la instanță cât și la organul fiscal, au vizat fie executarea silită a debitelor restante sau deciziile de calcul accesorii emise, dar nu a contestat niciodată titlul de creanță emis de CJAS HR pentru suma de .x. lei, debite restante din anii 2011 și 2012. Câtă vreme debitul există și este necontestat, toate actele emise de SFM .X. vor urma principiul de drept accesoriiile urmează principalul.”

Mai mult, prin Decizia civilă nr. .x./R din 27.05.2015, Tribunalul Harghita a respins recursul formulat de domnul .X. în dosarul .x./2013, reținând că „contestatorul avea posibilitatea de a invoca apărările de fond împotriva titlului de creanță Decizia nr. .x./2012 – devenit ulterior titlu executoriu, pe cale contestației prev. de art. 205 Cod procedură ficală”.

Nu poate fi reținută în soluționare favorabilă a contestației afirmația contribuabilului privind faptul că nu i-au fost comunicate documentele care au stat la baza stabilirii accesoriilor, întrucât prin adresa nr. .x./12.05.2016, organul fiscal precizează că dintr-un motiv tehnic, programul informatic a adăugat în mod eronat o cifră în plus la număr titlu de creanță, Doc. CAS .x./09-SEP-10 defapt fiind Doc. CAS .x./09-SEP-10, adică Declarația de asigurare nr. .x1./09.09.2010 a contribuabilului.

Nici afirmația potrivit căreia, în urma contestației făcută, prin decizia de soluționare a contestației nr. .x./11.08.2014, decizia de impunere nr. .x./04.01.2013 a fost desființată și emisă o noua decizie cu nr. .x./11.09.2014 privind obligații de plată CAS pe anul 2012 cu o datorie 0 (zero), nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, având în vedere că pe de o parte prin decizia de impunere nr. .x./04.01.2013, care a fost desființată, nu s-a individualizat accesorii, iar pe de altă parte motivul desființării a fost faptul că organul fiscal nu a luat în considerare că pe perioada 01.01.2012-30.06.2012, Casa Județeană de Pensii Harghita a emis deja un titlu de creanță și nu pentru motivul că, contribuabilul nu datorează CAS pentru anul 2012.

Cu privire la solicitarea unei inspecții fiscale, sunt incidente prevederile art. 100 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, (în vigoare la data depunerii cererii):

„Art. 100 - (1) Selectarea contribuabililor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale este efectuată de către organul de inspecție fiscală competent, în funcție de nivelul riscului stabilit ca urmare a analizei de risc.

(2) Analiza de risc reprezintă activitatea efectuată în scopul de a identifica riscurile de nedeclarare a creanțelor fiscale, de a le evalua, de a le gestiona, precum și de a le utiliza în vederea selectării contribuabililor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale.

(3) Contribuabilul nu poate face obiecții cu privire la procedura de selectare folosită.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul solicitărilor primite de la alte instituții ale statului, precum și în cazul în care în alte acte normative este prevăzută efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală.”

În contextul considerentelor anterior prezentate, întrucât debitul principal în cauză este datorat bugetului general consolidat al statului și neachitat de către contestatar, contribuabilul avea posibilitatea să se îndrepte împotriva acestuia, iar argumentele prezentate în susținerea contestației nu sunt de natura să modifice cele dispuse de către organul fiscal prin actul administrativ fiscal atacat, urmează a se dispune respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de domnul .X., împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./06.04.2016 emisă de SFM .X., cu privire la accesoriile aferente CAS în sumă de .x. lei.

Pentru considerentele arătate mai sus, în raport de cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art. 272 alin. (1) și alin. (2), art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea, ca neîntemeiată a contestației formulată de domnul .X. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./06.04.2016 emisă de către AJFP Harghita – SFM .X. pentru obligația de plată în sumă de **.x. lei**, reprezentând accesorii aferente contribuției de asigurări sociale de stat.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Harghita.